

Arrest

nr. 232 735 van 17 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X. en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5000 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 september 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.N. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen ben je minderjarig (je bent geboren op (...)), heb je de Albanese nationaliteit en ben je afkomstig uit Lushnje. In april 2018 verliet je samen met je ouders K.B. (...) en A.B. (...) (O.V. X) en je jongere broer R.B. (...) (O.V. X) Albanië en reisden jullie naar België, waar je ouders op 16 april

2018 een verzoek om bescherming indienden. Jij viel toen als minderjarige onder het verzoek van je ouders. Je ouders haalden toen aan in conflict te zijn met leden van de bende Aldo Bare omwille van de criminele activiteiten van je oom O.B. (...). Je ouders haalden aan dat, gezien je oom voortvluchtig was, jullie gezin werd bedreigd en lastig gevallen en dat ook jij op school problemen had gekend met familieleden van de bendeleden. Het Commissariaat-generaal nam hierin op 16 juli 2018 een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan jullie problemen met de bendeleden. Het door je ouders ingediende beroep werd op 18 februari 2019 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen aangezien je ouders niet ter terechtzitting waren verschenen. De beslissing in het kader van de verzoeken van je ouders is zodoende definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 23 april 2019 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaarde niet naar Albanië te kunnen terugkeren omdat jullie er vermoord zouden worden omwille van de moord die je oom er gepleegd heeft. Op school werd je door familie van de slachtoffers lastig gevallen.

Je legde geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat ook in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, §1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat je je verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je ouders reeds aanhaalden in het kader van hun verzoek d.d. 16 april 2018, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je ouders verklaarden Albanië verlaten te hebben naar aanleiding van problemen met de bende Aldo Bare, nadat je oom beschuldigd werd van moord op twee bendeleden en hij vluchtte. Je vertelde dat deze problemen nog steeds voortduren en dat jij en je familie bij terugkeer naar Albanië vermoord zouden worden door de familieleden van de vermoorde bendeleden (CGVS, p. 3-5).

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.R. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen ben je minderjarig (je bent geboren op (...)), heb je de Albanese nationaliteit en ben je afkomstig uit Lushnje. In april 2018 verliet je samen met je ouders K.B. (...) en A.B. (...) (O.V. 8.625.148) en je zus N.B. (...) (O.V. 8. 625.148) Albanië en reisden jullie naar België, waar je ouders op 16 april 2018 een verzoek om bescherming indienden. Jij viel toen als minderjarige onder het verzoek van je ouders. Je ouders haalden toen aan in conflict te zijn met leden van de bende Aldo Bare omwille van de criminele activiteiten van je oom O.B. (...). Je ouders haalden aan dat, gezien je oom

voortvluchtig was, jullie gezin werd bedreigd en lastig gevallen. Het Commissariaat-generaal nam hierin op 16 juli 2018 een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan jullie problemen met de bendeleden. Het door je ouders ingediende beroep werd op 18 februari 2019 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen aangezien je ouders niet ter terechtzitting waren verschenen. De beslissing in het kader van de verzoeken van je ouders is zodoende definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 23 april 2019 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaarde niet precies te weten waarom jullie Albanië verlaten hebben maar schrik te hebben dat jullie bij terugkeer vermoord zouden worden.

Je legde geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat ook in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, §1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat je je verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je ouders reeds aanhaalden in het kader van hun verzoek d.d. 16 april 2018, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je ouders verklaarden Albanië verlaten te hebben naar aanleiding van problemen met de bende Aldo Bare, nadat je oom beschuldigd werd van moord op twee bendeleden en hij vluchtte.

Je vertelde dat je om dezelfde reden als je mama en je papa uit Albanië bent weggegaan. (CGVS, p. 3-5).

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste en enig middel op de schending “van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.”

Verzoekende partijen geven een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de toepassing van artikel 57/6, § 3, 6° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en benadrukken dat “de wet dus twee elementen vereist opdat de asielaanvraag ontvankelijk verklaard zou worden en het voorwerp zou uitmaken van een grondig onderzoek, hetzij een eigen feit dat een afzonderlijk onderzoek moet rechtvaardigen.

Dat de wet geenszins een nieuw element vereist in de zin van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980.

Dat dit zowel wordt bevestigd door het lezen van de voorbereidende werkzaamheden als van de richtlijn 2013/32/EU die de beschikking omzet.

Dat het dus niet relevant is dat de ouders van verzoekers deze gebeurtenissen in het kader van hun asielaanvraag hebben uiteengezet.

Dat het in casu niet betwistbaar is dat verzoekers een eigen gebeurtenis doen gelden, gezien zij tijdens hun respectievelijk verhoor door tegenpartij de vervolgingen konden uiteenzetten waarvan zij het slachtoffer waren terwijl wij op school waren (Verhoor CGVS N. (...) p. 4-5).

Dat zij uitdrukkelijk met de dood werden bedreigd, dat men op hen heeft gespuwd en dat men hun spullen heeft gestolen.

Dat het dus duidelijk om een vrees aan verzoekers gaat.

Dat het tweede criteria de noodzaak van een afzonderlijk onderzoek betreft.

Dat hieromtrent vastgesteld moet worden dat verzoekers minderjarig zijn, wat tegen partij niet in twijfel trekt.

Dat alle asielaanvragers noodzakelijkerwijs bijzonder kwetsbaar zijn, zoals de gids van procedure van de UNHCR het op punt 190 herinnert

(...)

Dat de kinderen die zelf asielaanvragers zijn, a fortiori bijzonder kwetsbaar zijn, niet alleen om reden van hun status van asielaanvrager, maak ook van hun status van minderjarige die bij deze eerste status komt.

Dat considerans 29 van de Richtlijn 2013/32/EU dat artikel 57/6 §3 6° van de wet van 15 december 1980 omzet, ook stelt dat

(...)

Dat deze considerans de kwetsbaarheid van de minderjarige asielaanvragers bevestigt, waaraan de Raad van State trouwens onlangs herinnerde (R.S. Arrest nr. 244.051 van 28 maart 2019).

Dat punt 52 van de gids van procedure van de UNHCR ook stelt dat

(...)

Dat de gids van procedure van de UNHCR ons dus leert dat één zelfde gebeurtenis, afhankelijk van de persoonlijkheid van iedere persoon, van de bijzondere omstandigheden, enz. waargenomen zal worden, soms als een vervolging, soms als een feit dat geen vervolging vormt.

Dat de gebeurtenissen uiteengezet door de ouders van verzoekers en beleefd door verzoekers dus mogelijkerwijs niet als vervolgingen tegenover hen waargenomen zijn geweest, zoals dit het geval was.

Dat volgens de gids van procedure van de UNHCR, deze zelfde gebeurtenissen voor verzoekers nochtans als vervolgingen kunnen worden waargenomen.

Dat een dergelijke relativiteit van het begrip van vervolging niet alleen van essentieel belang is, maar vooral duidelijk en logisch lijkt; een minderjarig kind beschikt niet over dezelfde middelen van bescherming noch van dezelfde mogelijkheid van beroep te doen op de overheid, zoals een meerderjarige persoon.

Dat deze elementen dus op zichzelf justificeren dat de asielaanvraag van verzoekers het voorwerp is van een afzonderlijk onderzoek dan dat van hun ouders.

Dat gezien deze elementen die verzoekers aanhalen, en die, wat hen betreft als vervolgingen aangezien zouden kunnen worden, onafhankelijk van de beoordeling van tegenpartij ten opzichte van hun ouders, een afzonderlijk onderzoek vereisen, in het kader van een afzonderlijk onderzoek.

Dat tegenpartij hun aanvraag dus niet ontvankelijkheid mocht verklaren op grond van artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980."

2.2. Verzoekende partijen vragen gelet op het voorgaande om hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen

kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat aan de in hunner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Verzoekende partijen wijzen in het voorliggende verzoekschrift op de feiten waarvan zij slachtoffer zouden zijn geworden terwijl zij op school zaten. Zij doen gelden dat deze feiten in hunner hoofde een apart verzoek zouden rechtvaardigen.

Uit de stukken van het dossier en de niet-betwiste en in het verzoekschrift overgenomen feitenrelazen in de bestreden beslissingen, blijkt echter dat de door verzoekende partijen aangehaalde feiten kaderen in, zouden zijn voorgesproken uit en integraal deel uitmaken van het asielrelaas dat de ouders van verzoekende partijen ten berde brachten in het kader van hun respectieve verzoek om internationale bescherming.

Bij arrest nr. 217 014 van 18 februari 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, werd geoordeeld dat aan het asielrelaas en de problemen die de ouders van verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming aanhaalden, waaronder de problemen waarvan verzoekende partijen heden gewag maken, geen geloof kan worden gehecht. Het voormelde arrest geniet kracht en gezag van gewijsde.

Dat de problemen die verzoekende partijen aanhalen reeds ongeloofwaardig werden bevonden in het voormelde arrest, vormt te dezen weldegelijk een relevante overweging en volstaat gelet op het voorgaande om te besluiten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Hoe het loutere gegeven dat verzoekende partijen minderjarig zijn en de algemene uiteenzetting die verzoekende partijen geven omtrent de relativiteit van het begrip ‘vervolging’ en de verschillen in beschermingsmogelijkheden tussen volwassenen en minderjarigen afbreuk zouden kunnen doen aan het voorgaande, kan tot slot niet worden ingezien.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.4. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT